

NED. TANDHEELKUNDIG GENOOTSCHAP

IETS OVER AMERIKA *)

door

J. SANDERS Ez.

Volgens de uitnoodiging van den Secretaris zouden verschillende leden ditzelfde thema behandelen, elk echter een bepaald onderdeel. Ondergeteekende zou meer speciaal de conserveerende tandheelkunde bespreken. Nu hij echter, door de afwezigheid van andere leden, de eerste woordvoerder over dit onderwerp is, begint hij met eenige opmerkingen van algemeenen aard over het congres en zijne organisatie. Hij zet uiteen, dat een dusdanig groot congres wel een teleurstelling moest geven aan hem, die het bezocht in de verwachting, van de voordrachten, welke gehouden werden, veel te leeren. Het was daarvoor veel te omvangrijk, er waren te veel secties en te veel voordrachten. Ondergeteekende had deze teleurstelling niet, omdat hij door het bijwonen van het 5e Internat. Congres te Berlijn in 1909 ervaring gekregen had. De omstandigheden waren te Philadelphia echter ongunstiger dan te Berlijn door de slechte huisvesting van het congres, welke wel is waar voor de verschillende deelen der tentoonstelling een uitstekende gelegenheid bood, maar voor de meeste sectievergaderingen ondoelmatig en ongezellig was. In sedert de N. T. G.-vergadering verschenen publicatiën in dit Tijdschrift is dit reeds uitvoerig uiteengezet. Op deze plaats behoeft het dus geen gedetailleerde beschrijving. Doordat het 15-tal secties heel vaak bijna alle tegelijk vergaderde, was het zelfs voor den ijverigste niet mogelijk, meer dan een klein deel te hooren. Zelfs wanneer men voornamelijk aan conserveerende tandheelkunde zijn aandacht wou schenken, werd men nog voor de moeilijkheid geplaagd, dat de hieronder vallende onderwerpen over minstens 3 secties verdeeld waren, n.l. sec-

*) Auto-referaat van een causerie, gehouden voor het Ned. Tandheelkundig Genootschap.

tie I: anatomie, physiologie, materia medica en therapie; sectie II: bacteriologie, pathologie en diagnose, sectie III: operatieve tandheelkunde.

Bij het opmaken van zijn programma voor een bepaalden voor- of namiddag moest men wel afgaan op de voor dien tijd in het officieele congres-programma gegeven aankondigingen en de daarin aangegeven volgorde der sprekers. Had men aan de hand hiervan zorgvuldig zijne berekening gemaakt, dan kon deze dikwijls falen door te laat komen en afwezigheid van verschillende der aangekondigde sprekers. Ten deele was deze afwezigheid vooraf aan de bureaux der secties bekend, voor een ander deel waren de heeren eenvoudig zonder bericht niet verschenen! Ondergeteekende heeft eene zitting bijgewoond van sectie II, waar van de 8 aangekondigde sprekers zes niet waren opgekomen, eene omstandigheid, welke hij toen overigens niet betreunde, omdat een der twee overblijvenden (de andere was de waarnemende voorzitter der sectie *Th. B. Hartzell*) *E. C. Rosenow* was, die sprak over „The teeth in Relation to General Health”, en die, op spontaan verzoek van de vele honderden, in de overvolle sectievergadering aanwezig en met instemming van de leiding zich nog een groot deel van den tijd, voor de afwezigen bestemd, zag toegemeten. Met zijne belangwekkende, op heldere wijze voorgedragen, mededeelingen, wist hij de aandacht der vergadering geruimen tijd te boeien. Dit bleek ook uit de vragen en opmerkingen van verschillende aanwezigen. Blijkbaar bevond zich onder het gehoor echter niet een tegenstander van de meeningen, welke Rosenow en zijne aanhangers inzake de hard-infectie-theorie huldigen, die met autoriteit met hem in debat treden kon. Wat jammer was. — Indien de sectie-leiding daarvoor had kunnen zorg dragen, zou zij ons den middag nog interessanter hebben gemaakt. In 't algemeen trouwens had ondergeteekende den indruk, dat de bij verschillende voordrachten in 't programma aangekondigde discussies in den regel niet als ernstige discussie, zooals wij die verstaan, moesten worden opgevat. Zij waren veelal een paraphraseering of een aanvulling van het door den voordrager gesprokene of behandelden een ander thema, hetwelk slechts met de gehouden voordracht verband hield. Een en ander, zooals wij dit kennen uit de verslagen van andere vergaderingen in de Amerikaanse tijdschriften.

Dat verschillende hun naam en den titel eener voordracht in het programma laten opnemen zonder te verschijnen of iets te laten hooren, zal moeilijk geheel te voorkomen zijn. Dat echter de titels der bijdragen, welke slechts worden ingezonden ter verrijking van de congres-handelingen, maar waarvan de schrij-

vers te goeder trouw niet het voornemen hebben, zich ter plaatse zelf te doen hooren, tusschen de andere bijdragen door in het officieele programma worden opgenomen, ingedeeld in een bepaalde sectie-zitting, acht ondergeteekende een misstand, welke voor de toekomst niet behoort te worden bestendigd. En onzen Hollandschen collega's, voor zoover zij in de regeling van volgende internationale congressen iets te zeggen zullen hebben, geeft hij in overweging, hun invloed aan te wenden tot verbetering hiervan.

Voor de leiding der congres-zittingen zelf had ondergeteekende niets dan lof. Men beschikt in de Ver. Staten blijkbaar over vele mannen, die deze kunst verstaan, en die zich met toewijding en hoffelijkheid van de hun opgedragen taak gekweten hebben. Hij noemde eenige namen van sectie-voorzitters en -vice-voorzitters en van sprekers, welke alle voor hen, die de Amerikaansche tijdschriften min of meer geregeld lezen, bekende klancken waren. En hij zette uiteen, dat dit z.i. wel een van de belangrijkste motieven was, om zoo'n congres bij te wonen: het zien en hooren van, en ten deele spreken met verschillenden van de grooten uit ons beroep, die wij zoovele jaren uit de literatuur kennen, maar wier publicatiën voor ons aan betekenis zullen winnen, wanneer wij met hun persoon hebben kennis gemaakt.

Gememoreerd werd nog in 't bijzonder de toespraak, waarmede C. N. Johnson als president van de sectie „operatieve tandheelkunde” de zittingen van deze sectie opende.

Eene korte opsomming werd gegeven van de onderwerpen, welke in de drie hierboven met name aangeduide secties in seriën van voordrachten werden behandeld.

Voorts werd nog gewag gemaakt van eene voordracht van *Howard Raper* in Sectie VII (röntgenologie enz.), getiteld: „The value of the radiogram in general practice”, en waarvan ondergeteekende een gedeelte bijwoonde. Raper bepleitte hierin o.a. het nut van de röntgenfoto voor het diagnostiseeren van beginnende caries. Een interessante discussie ontspon zich hierover met den bekenden en blijkbaar in de V. S. algemeen geachten *C. Edmund Kells*, die — zelf pionier op het gebied der tandheelkundige röntgen-diagnose, waaraan hij helaas zijne gezondheid ten offer gebracht heeft — de algemeene noodzakelijkheid en het nut van de röntgenfoto voor *dit* doel ontkende.

Ondergeteekende deed voorts nog eenige mededeelingen over de aan het congres verbonden tentoonstelling en de honderden tafeldemonstraties, welke alle tegelijk op den laatsten congresdag werden gehouden, over een en ander is in andere bijdragen in dit tijdschrift reeds uitvoerig bericht. Terwijl hij verder nog de

voordrachten en demonstraties aanroerde, welke door de Dental Clinic Club of Philadelphia voor de aan het congres voorafgaande week met veel inspanning en tijdopoffering, maar met daaraan evenredig succes, waren georganiseerd, en waarover in dit tijdschrift door coll. van Andel mededeelingen zijn gedaan.
